

İbreti Baba, Aşık Veysel'in vefatından birkaç gün sonra Unkapanı'ndaki Plakçılar Çarşısına gitti. Eve dönünce: "Veysel için bir çok şiir yazmışlar ama Veysel'in kişiliğini tam canlandıramamışlar. Hepsi de ağıt niteliğinde yazılmış. Ben öyle bir şiir yazayım ki Veysel'i hiç görmeyen bir kişi dahi onu görmüş gibi olsun." dedi ve aşağıdaki şiiri yazdı.

AŞIK VEYSEL İÇİN

Gerçek âşık idi, bilgin bir erdi
Hikmet hazinesi sözü Veysel'in
Dünyası karanlık, iç yüzü nurdu
Hakka âşık idi özü Veysel'in

Yedi yaşta iken düşmüştü derde
Çiçekten gözüne inmişti perde
Çok hizmeti vardı millete, yurda
Bülbül sesli idi sazı Veysel'in

Üstat Aşık Veysel, âşıklar başı
Gayet gönlü alçak, bir kâmil kişi
Pek nadir bulunur dünyada eşi
Her ferde geçerdi nazı Veysel'in

Onda mevcut idi ilim, marifet
Kim görse o hâlin, verirdi kıymet
Dileyelim onun ruhuna rahmet
Hakka doğru gider izi Veysel'in

Dokuz yüz yetmiş üç, **AŞIK İBRETİ**,
Şatıroğlu içti ecel şerbeti
Yirmi bir mart günü kalktı kısmeti
Ulusun bağrında közü Veysel'in